

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Westphal ,

Ławnicy: -----

Protokolant: sekr. sąd . Marlena Ossowska ,

po rozpoznaniu w dniu: 13 lutego 2014r. w Toruniu,

sprawy z powództwa: J. B. ,

przeciwko: (...) S.A. w W. ,

o zapłatę ,

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 50.000,00 zł. [pięćdziesiąt tysięcy] z ustawowymi odsetkami od dnia 12 października 2012r. do dnia zapłaty ,

II. w pozostałej części oddala powództwo ,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.364,00 zł. [jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt cztery] z tytułu zwrotu kosztów procesu ,

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Toruniu z tytułu kosztów sądowych :

a/ od powoda - z zasądanego roszczenia - kwotę 1.650,00 zł. [jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt] ,

b/ od pozwanego – 1.350,00 zł. [jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt] .

Sygn. akt I C 2632/13

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł pozew , w którym domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Zakładu (...) w W. kwoty 50.000 zł. z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę .

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu [k. 16 – 17] .

W piśmie z dnia 20 listopada 2013r. powód rozszerzył żądanie i domagał się zasądzenia kwoty 110.000 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty 50.000 zł. od dnia 12.10.2012r. i od kwoty 60.000 zł. od dnia złożenia pisma rozszerzającego powództwo [k. 80- 81] . Na rozprawie w dniu 13 lutego 2014r. pozwany wnosił o oddalenie powództwa w części objętej tym rozszerzeniem .

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 22 listopada 2004r. doszło do wypadku drogowego polegającego na tym, że kierującym samochodem F. (...) zjechał na przeciwległy pas ruchu i doprowadził do zderzenia z samochodem marki F. (1)(...) , którym kierował J. B. – powód. Pozwany był ubezpieczycielem sprawy zdarzenia w ramach OC .

okoliczności bezsporne

Po wypadku powód był leczony w Wojewódzkim Szpitalu (...) w T. . Zastosowano operacyjne zespolenie złamania kości łokciowej lewej. Utrzymano również bezpośredni wyciąg za kość piętową lewą. Leczenie trwało do lutego 2005r. Po usunięciu wyciągu rozpoczęto pionizację z zastosowaniem kul . Następnym etapem po uzyskaniu postępującego zrostu kości, była rehabilitacja prowadzona przez powoda przez okres czterech tygodni. Następnie powód dwukrotnie korzystał z leczenia sanatoryjnego . Z prawego przedramienia usunięto także płytę zespalającą .

Obecnie powód skarży się na bóle i obrzęk podudzia lewego i palucha lewego. Ma także kłopoty z poruszaniem się na dłuższych dystansach . Chód jest zaburzony . Powód utyka na lewą kończynę . Jej skrócenie wynosi około 4 cm . Zaniki mięśniowe w obrębie lewego uda wynoszą około 2 cm. Na lewym podudziu występują zmiany troficzne skóry obejmujące znaczną powierzchnię . Na prawym są one dużo mniejsze . Występuje zaburzenie osi kończyny dolnej lewej z rotacją wewnętrzną stopy , co powoduje utrudnienie w chodzeniu .

W stawie biodrowym lewym występuje pełen zakres ruchów . W stawie kolanowym lewym zginanie ma miejsce do kąta 120 ° przy pełnym wyproście kończyny . W stawie skokowym lewym zginanie grzbietowe stopy istnieje do 10° , a podeszwowe 15 ° . Zakres ruchów w stawach kończyny dolnej prawej oraz w kończynach górnych jest zachowany w pełnym zakresie .

Na lewym przedramieniu widoczna jest blizna po operacyjnym zespoleniu kości łokciowej – czysta , wygojona . Chwytność rąk jest zachowana .

W pozycji stojącej stwierdza się u powoda esowate wygięcie kręgosłupa w lewo , a następnie w prawo .

U powoda doszło do :

- wieloodłamkowego złamania przynasady i nasady dalszej kości udowej lewej z przemieszczeniem odłamów i skróceniem kończyny dolnej lewej oraz zaburzenia osi kończyny dolnej lewej powodującego zaburzenie chodu ,
- wieloodłamkowego złamania przynasady i nasady kości piszczelowej lewej z przebyłym zespołem zakrzepowym w obrębie podudzia lewego i zmianami troficznymi skóry,
- wieloodłamkowego złamania trzonu kości łokciowej lewej z obniżeniem siły mięśniowej kończyny górnej lewej ,
- urazu głowy .

Po wypadku powód leczył się w poradni neurologicznej do października 2006r. oraz w psychiatrycznej – do 2007r.

Stwierdzone skutki przebytego urazu mają charakter zmian trwałych , wpływających na funkcje narządów ruchu i powodujących zaburzenia chodu. Mają one także wpływ na możliwość pracy oraz wykonywania niektórych czynności dnia codziennego . Pierwotna struktura anatomiczna w zakresie kończyny dolnej lewej oraz przedramienia lewego została uszkodzona i ma to charakter trwały .

W związku z doznanymi obrażeniami powód ma ograniczoną funkcję stawu kolanowego w zakresie zginania . Norma wynosi 140 ° , a pełny wyprost określa się jako 0 ° .

Powrót do stanu sprzed wypadku nie jest możliwy . Jego skutki będą odczuwalne przez powoda przez dłuższy czas . Ograniczają one aktywność życiową powoda i mają wpływ na ogólną sprawność organizmu .

dowód: opinia biegłych lekarzy B. B. i R. R. k. 38 – 41 ,

U powoda występują objawy stresu pourazowego pod postacią zaburzeń depresyjno – lękowych znacznie nasilonych . Stwierdza się u niego obecność kluczowych dla rozpoznania tego zespołu objawów : uporczywego przypominania zdarzenia , zaburzenia snu , trudności z koncentracją , reakcji lękowych na sytuacje drogowe. Obecny stan zdrowia powoda jest gorszy niż był przed wypadkiem . W istotny sposób obniża jego zdolność od efektywnego radzenia sobie z codziennymi sytuacjami sprawiającymi trudności i skutkującymi stresem . Powód stał się osoba całkowicie niezdolna do pracy . Skutki fizyczne wypadku wpłynęły na jego „linię życiową” . Czuje się on bezradny wobec swojej ułomności i świadomości zagrożenia w postaci groźby utraty lewej kończyny . Ma tendencje do uporczywego wracania myślami do tematów które go negatywnie usposabiają i do zamartwiania się .

Powód powinien przejść terapię o specjalistycznym programie ukierunkowanym na radzenie sobie z objawami przebytej traumy .

Rokowania co do całkowitego wyleczenia są trudne ze względu na skutki somatyczne i niemożność odzyskania całkowitej sprawności fizycznej , jak i zdolności do pracy .

Leczenie farmakologiczne jest u powoda utrudnione ze względu na występującą u niego nietolerancję na dotychczas stosowane leki . Mimo to , wskazana byłaby ponowna próba podjęcia leczenia psychiatrycznego farmakologicznego poprzez zastosowanie innej grupy lekowej .

dowód: opinia psychiatry H. P. i psychologa J. D. k. 63 – 68 .

Gdy po wypadku powód przebywał w szpital , to przez 2,5 miesiąca leżał z nogą na wyciągu , który był zaczepiony do pięty . Nie miał założonego gipsu Cały czas korzystał też z cewnika . Odczuwał silny ból nogi oraz głowy . Cały czas otrzymywał środki przeciwbólowe. Po opuszczeniu szpitala przez pół roku chodzi posługując się dwiema kulami . Wersalka na której spał została ustawiona na pustakach ,żeby było mu łatwiej z niej korzystać . Mógł leżeć tylko na wznak . W innej pozycji odczuwał silny ból .

W domu powodowi pomagała córka . Nie mógł korzystać z wanny . Mył się w misce. Obiady także przygotowywała mu córka mieszkająca w tym samym domu . Zajmowała się też ona swoją młodszą siostrą . Powód jest wdowcem.

Po pół roku powód mógł delikatnie obciążać lewą nogę . Obecnie czuje się dobrze , gdy nie musi się ruszać . Gdy trochę pochodzi , to noga puchnie ,robi się gruba „jak bania”. Poza tym, powód ma problemy z kolanem , gdyż czasami zgina się ono niespodziewanie .

Powód nadal przyjmuje leki przeciwbólowe. Odczuwa też „mrowienie” , gdy nadchodzi zmiana pogody . Cały czas martwi się o nogę. Obawia się ,że powstaną na niej owrzodzenia . Ze względu na jej skrócenie , ma założone podwyższenie w butach .

Powód jeździ obecnie samochodem , ale gdy widzi duży pojazd ,to odczuwa lęk.

Przed wypadkiem był sprawny fizycznie i pracował jako murarz . Obecnie nie może wykonywać żadnej pracy.

dowód: przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 13 lutego 2014r.

W 2008r., w toku procesu likwidacji szkody, pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 50.000 zł.

okoliczność bezsporna .

Sąd zważył, co następuje :

Art. 444 § 1 k.c. stanowi ,że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty [...]. Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w wypadach przewidzianych w artykule

poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę .

Pozwany nie kwestował swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych .

Powód w niniejszej sprawie nie wskazywał na jakieś nowe skutki zdarzenia , które miałyby powstać po wypłaceniu dotychczasowej kwoty zadośćuczynienia . Istota sprawy sprowadzała się więc oceny, czy jego dotychczasowa wysokość była odpowiednia .

W celu odpowiedzi na to pytanie należało wziąć pod uwagę cały szereg okoliczności . Na wstępie wskazać należy , że przepisy kodeksu cywilnego nie określają jakiegoś procentowego miernika powalającego na ustalenie wysokości zadośćuczynienia, ani nie odsyłają w tym zakresie do innych regulacji . Powoływanie się na wskaźniki uszczerbku na zdrowiu określone przez przepisy Ministra Pracy i Polityki Społecznej nie ma więc żadnego znaczenia

Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanej krzywdy . Istotne znaczenia ma więc jej rozmiar , trwałość skutków zdarzenia i ich uciążliwość w codziennym funkcjonowaniu . Trzeba też mieć na wadze doznawany ból fizyczny i cierpienia psychiczne np. poczucie własnej bezradności , niepełnosprawności . Bierze się także pod uwagę wiek poszkodowanego . Ma on bowiem wpływ na ocenę długości okresu doznawanego cierpienia , jego długotrwałości . Inna bowiem jest sytuacja , gdy uszkodzenia ciała doznaje osoba młoda, która ma przed sobą wiele lat życia i zostaje nagle ograniczona lub wręcz pozbawiona pewnych możliwości w sferze aktywności zawodowej [np. możliwości zdobycia i wykonywania wybranego zawodu] i życiowej [np. życie rodzinne, spędzanie wolnego czasu, uprawianie sportu, dążenie do posiadania dóbr materialnych i korzystania z nich] , a inna, gdy dotyka ono osoby w wieku zmniejszonej już aktywności w tych sferach .

Powód doznał urazu w stosunkowo młodym wieku , gdyż miał 41 lat. Był w pełni sprawny fizycznie i aktywny zawodowo . Na skutek wypadku stał się natomiast osobą nie mogącą wykonywać żadnej pracy . Na co dzień boryka się z istotnymi ograniczeniami swojego funkcjonowania wynikającymi z doznanego urazu . Odczuwa ból i niewygodę . Ma poczucie własnej bezradności i niepełnosprawności . Zasadniczo stan ten nie ulegnie poprawie do końca jego życia . Przez wiele więc lat powód będzie na co dzień tak funkcjonować . Poprawa mogłaby nastąpić jedynie w zakresie stanu psychicznego pod warunkiem, że podjąłby on leczenie psychiatryczne oraz terapię psychologiczną . Tę okoliczność sąd także miał na uwadze przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia . Pozwany nie może bowiem ponosić odpowiedzialności za zawinione przez powoda zaniechania , które wywołują skutek w postaci braku poprawy stanu zdrowia .

Stan faktyczny został ustalony na podstawie opinii biegłych oraz przesłuchania powoda . Dowody te nie były kwestionowane przez strony . Podkreślić należy , że opinie biegłych są logiczne , wyczerpujące , nie zawierają sprzeczności . Zostały sporządzone przez biegłych dysponujących odpowiednim zakresem wiedzy z danej dziedziny , po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz zbadaniu powoda. Zeznania powoda korespondują z tymi ustaleniami , gdy chodzi o przebieg leczenia , odczuwany ból dolegliwości i niewygodę . Sąd dał w pełni wiarę tym dowodom .

Mając na uwadze wcześniej przedstawione okoliczności , sąd uznał że dotychczas przyznane zadośćuczynienie było zbyt niskie i zasądził 50.000 zł. . Uwzględniając otrzymaną już kwotę , łącznie zadośćuczynienie wyniesie 100.000 zł.

W pozostałej części sąd oddalił powództwo . Sąd nie uznał za zasadne zwiększenie żądanej kwoty zadośćuczynienia dokonane w piśmie z dnia 20 listopada 2013r. [k.80 – 81] . Rozszerzenie żądania nie zostało przekonująco umotywowane . Przecież rozmiar odczuwanych przez powoda cierpień i brak perspektyw co do poprawy stanu zdrowia nie zmieniły się od chwili wniesienia pozwu . Określona w nim kwota jest więc tą , którą powód oceniał jako dającą mu satysfakcję za doznaną krzywdę . Domaganie się wyższego świadczenia , także i z tego punktu widzenia nie znajduje uzasadnienia .

Odsetki za opóźnienie zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu – czyli od dnia 12 października 2012r. Pismo pozwanego, w którym udzielił on powodowi odmownej odpowiedzi na żądanie zwiększenia zadośćuczynienia zostało sporządzone dnia 11 października 2012r. [znajduje się ono w aktach likwidacji szkody]. Można więc stwierdzić, że od następnego dnia pozwany pozostaje w zwłoce – art. 476 k.p.c.

Orzekając o kosztach procesu sąd zastosował zasadę stosunkowego ich rozdzielenia stosownie do wyniku procesu – art. 100 k.p.c. Powód żądał kwoty 110.000 zł. Zasądzono 50.000 zł, a więc wygrał on w 45 %. Powód poniósł koszty procesu :

- opłata od pozwu – 2.500 zł.,
- wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600 zł. [sąd nie dopatrył się przesłanek do zwiększenia go ponad stawkę minimalną],
- opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17,00 zł.
- wynagrodzenia biegłych – 270,27 zł., 351,67 zł. , 360,36 zł. , 351,97 zł.

Łącznie powód poniósł koszty w kwocie 7.451,27 zł. Należny mu zwrot od pozwanego to jej 45 %, czyli 3.354 zł.

Pozwany poniósł koszty : zastępstwa procesowego 3.600 zł., opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17,00 zł. – razem 3.617,00 zł. 55% od tej kwoty to 1.990 zł.

Oznacza to więc, że po potrąceniu należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.364 zł. [3.354 – 1.990 = 1.364].

Zgodnie z art. 130³ § 3 k.p.c. należało pobrać na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Toruniu kwotę 3.000 zł. z tytułu opłaty od rozszerzonego żądania, która dotychczas nie została uiszczona. W tym przypadku również zastosowano zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Oznacza to, że od powoda należało pobrać z zasądzonych roszczeń 55% tej kwoty czyli 1.650 zł., a od pozwanego – 45 % czyli 1.350 zł.